

Nasza nowa polityka wobec Rosji.

/ artykuł gazety " Sunday Times " z dn. 19. IX. 30 /.

Bieg wypadków powoduje zmianę ^w zagranicznej polityce Anglii. O ile to się tyczy wschodu Europy, to zmiana ta będzie dążyła w kierunku przełożenia punktu ciężkości od Polski w stronę Ukrainy.

Czynna interwencja w sprawach rosyjskich pozostaje nadal niezgodną z nowym kierunkiem polityki. Jednakże powszechnie panuje przekonanie, że nastąpił czas, kiedy rząd sowiecki w Rosji upadnie, bądź to z powodów natury wewnętrznej, bądź za pomocą przeciwbolszewskich oddziałów wojskowych, które obecnie organizują się w Polsce dla współdziałania z Wranglem.

W tym wypadku ^{praw} prawdopodobnie w Rosji zapanuje na pewien czas anarchja, która ustąpi przed reakcją. W Rosji znajduje się dzielnica, która może być przez nas uratowana, porządek w której i ustrój demokratyczny mogą być utrzymane. ~~W~~ W dzielnicy tej moglibyśmy działać dla dobra całej Rosji i zagwarantować silne wpływy angielskie na czas nieograniczony.

Dzielnicą tą jest Ukraina. Ludność Ukrainy dała dowód swego przeciwbolszewickiego usposobienia jak również wyraziła szczere życzenia otrzymać rząd demokratyczny. Pan Sawinkow, przebywający obecnie w Warszawie, i gen. Wrangel wyrazili swoją zgodę na współdziałanie z Ukrainą, uznając jej niepodległość. Tylko spodziewany upadek panowania sowieców wstrzymuje ich przed zwołaniem konstytuanty w Moskwie, składającej się z przedstawicieli wszystkich dzielnic Rosji, żeby zająć się opracowaniem nowej konstytucji.

Takie postawienie sprawy zgadza się w zupełności z naszą ^{wa} polityką, pod warunkiem, że niepodległość Ukrainy będzie zagwarantowana. Kraj ten, położony na wybrzeżu Morza Czarnego, które jest pod kontrolą naszej floty, mógłby za pomocą Anglii dzięki posiadanym bogactwom mineralnym, rolnym i przemysłowym, w bardzo krótkim czasie postawionym na nogi. Następnie pod skrzydłami prestiżu ^{ge'u} Brytanji Kijów zrobiłby się centrem, skąd wpływ imperjum angielskiego przeciwdziałał by wszelkim dążeniom imperjalistycz-

nym dążeniach, które by mogły wyjść ze strony jakiegokolwiek bądź nowo powstałego rządu w Moskwie.

Drugim poważnym czynnikiem naszej polityki zagranicznej jest kwestja rozdziału naszych dostaw węglowych. Rozruchy w Italji, spowodowane były przynami przemysłowemi, z która ^{czy} główna była niedostateczna ilość węgla . W czasie przedwojennym roczny import węgla do Włoch z Anglji przekraczał 12 milionów ton. Ilość ta obecnie została zredukowana do 4 milionów .

Lecz nie tylko Włochy odczuwają głód węglowy. Razem z niemi i inne Państwa centralnej Europy spoglądają zazdrośnym okiem na Francję, do której Niemcy wwożą węgiel, wywożony przed wojną do tych Państw. Opinia społeczeństwa włoskiego jest oburzona pogłoskami, kursującemi w Europie, że Francja posiada obecnie tak znaczną ilość węgla, że nawet sprzedaje znaczną ilość takowego z powrotem do Niemiec.

- - - - -